

V obstoječem vodnem bazenu so dijaki in mentorji z lesenimi strukturami nakazali vodo in dodali kovinske ribice. V središču je visoka kovinska kompozicija, ki simbolizira vodomet.

V park k vodometu in paviljonu

Bosta namesto dijaške inštalacije tam nekoč spet prava objekta?

CELJE – Vsako mesto mora imeti park. Kam naj sicer fant pelje dekle na zmenek? Če lahko posedita ob osvežujočem vodometu ali se sprehodita do glasbenega paviljona, kjer glasbeniki v živo izpolnijo tudi kakšno glasbeno željo, je dan nepozaben. Toda v celjskem parku že vrsto let ni ne ribnika z vodometom ne glasbenega paviljona. Zato se je Tanja Barle, arhitektka in učiteljica v Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja ŠCC, skupaj z dijaki lotila postavitev dveh prostorskih inštalacij, ki spominjata na stare čase. Odprli so ju ob prazniku Mestne občine Celje in bosta na ogled do 6. maja.

Park je bil nekoč sicer precej drugačen, kot je danes, vesčas pa je ostal pomemben kulturni spomenik krajinskega oblikovanja, prostor za oddih, rekreacijo, srečevanje. Konec 19. stoletja je zanj skrbelo posebno olepševalno društvo, v parku so bili vodomet, glasbeni paviljon, slaščičarne, rastlinjaki, poti, speljane tudi v današnjem gozdu ... Tanja Barle se sicer iz otroštva spominja ribnika z zlatimi ribicami in vodometom. Mlajšim, ki tega ne poznajo, ga je želela s paviljonom vred prikazati s pomočjo inštalacij. Ob tem upa, da se bodo mestne oblasti začele zavedati, kako pomembna elementa sta bila to za prebivalce, in bodo našle način, kako ju spet oživiti.

Po besedah ravnateljice Irene Posavec takšni projekti prispevajo k prepoznavnosti šole. V preteklih letih jih je bilo več, tako so dijaki z mentorji prenovili pogorelo

hišo enega od sošolcev, uredili hišo Alme Karlin, vrt v kriznem centru za mlade, položili keramiko v kajak in kanu klubu ... Pozitivni odzivi javnosti na lansko inštalacijo Hiše hodijo, ki je bila prav tako na ogled v mestnem parku, so jih spodbudili za letošnji projekt, ki je še obsežnejši in zahtevnejši. Dijaki poklicnega izobraževanja (zidar, tesar, suhomontažer in pečar-polagalec keramičnih oblog) so pod mentorstvom učiteljev v gradbenih delavnicah Srečka Drakslerja, Janeza Kričaja in Boštjana Cvelferja izdelali celotno inštalacijo in jo postavili v park. Pri izdelavi kovinske konstrukcije vodometu so sodelovali tudi dijaki in učitelji Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC.

TC, foto: SHERPA

Zaposlitve so!

Nekaj dni pred odprtjem v parku je ministrstvo za izobraževanje objavilo podatke o številu prijavljenih kandidatov za vpis v programe srednjega izobraževanja za prihodnje šolsko leto. Kljub prizadevanjem za širšo prepoznavnost šole in novostim, ki jih je pripravila v zadnjem času, je vpis slabši od pričakovanega. Po besedah Irene Posavec so morda krive tudi neustrezne informacije o tem, da ni pravih možnosti zaposlitve za dijake z gradbenimi poklici. »To ne drži, o čemer te dni obvešča tudi gospodarska zbornica,« pravi Posavec. Opozarja, da se obeta gradnja več državnih projektov, da bodo zasebni in javni investitorji v še večji meri prenavljali starejše stanovanjske in nestanovanjske stavbe, da bo več potreb po gradnji novih nizkoenergijskih in pametnih večstanovanjskih objektov ... Za osem deficitarnih poklicev, ki so povezani z gradbeništvom, so na voljo tudi štipendije. To so kamnosek, izdelovalec kovinskih konstrukcij, električar, zidar, klepar-krovec, izvajalec suhomontažne gradnje, slikopleskar-črkoslikar in pečar-polagalec keramičnih oblog.

Glasbeni paviljon so dijaki z mentorji postavili na mestu, kjer je stal že nekoč, ob njem pa je na panoju vidna njegova nekdanja podoba. Na dan odprtja je skupina dijakov poskrbela za glasbeno kuliso.